

solidaritat

INFLACIÓ = REDUCCIÓ DE SALARIS

Es evident que 1.974 passarà a la història com l'any negre en el creixement econòmic del nostre país. La paraula inflació sembla una paraula màgica manipulada pels polítics, pels economistes i pels homes de qualsevol estratègia social, però en el món del treball està produint una situació inaguantable, degut a l'encariment del cost de la vida i bàsicament del ram de l'alimentació i dels consums obligats dels fluids, totalment necessaris a nivell general, que suministren les grans societats monopolitzadores d'aquests serveis (electricitat, aigua, gas i telèfon).

Els constants augments després no són altra cosa que una disminució del salari real dels treballadors que són els únics mancats de la possibilitat de repercutir en el seu article o producte -EL TREBALL- els augments que els hi cal aguantar.

Aquí no hi ha demagogia possible. Qualsevol política social ha de tendir a estabilitzar d'una manera eficaç els preus i més encara -- els d'aquells articles que incideixen directament en les rendes familiars més modestes. Tot considerant una economia capitalista com l'espanyola es podria corregir -si es volgués- els efectes de l'encariment de certs productes bàsics, com pot ser el petroli, amb tota la cadena de repercussions que el fet produeix. La correcció només és possible, evitant que l'empresari faci repercutir totalment els augments en els seus articles fent disminuir així el seu marge de benefici o bé contribuint l'Estat en certes despeses addicionals o en increments de preus de matèries bàsiques i finançant aquesta despesa a través d'una política fiscal adequada és a dir, mitjançant impostos directes a l'estament empresarial.

QUE CAL FER?

En tots dos casos el problema precisa un plantejament de fons. Política social o no, si l'Estat vol mantenir-se en el sistema econòmic capitalista ha de continuar deixant la política econòmica en mans d'un Govern controlat per les oligarquies tradicionals del nostre país. Això implica deixar l'aspecte social en darrer terme i en mans de la iniciativa privada que només preté el màxim de benefici.

ELS NUMEROS

En la realitat de cada dia les xifres són indiscutibles. Els 6 primers mesos d'aquest any s'ha produït "oficialment" un augment en els preus del 7,04%, percentatge màxim registrat en els darrers 7 anys, que permet assegurar que a l'acabar l'any l'augment haurà superat el 15% degut al tradicional augment que es produeix en els dos darrers trimestres.

Davant d'aquesta situació què podem fer els treballadors, que, com en l'Estat Espanyol, per no tenir, no tenim ni autèntics sindicats! És inajornable el compromís amb les organitzacions sindicals no oficials i pressionar cada vegada més en la lluita a nivell empresarial, o si no l'única solució serà admetre l'augment dels salaris "oficials" i perdre un altre any un 6% o un 7% del salari real.

EL FUTUR

Quasi ni caldria parlar de l'augment dels "crusos" de petroli per aquest proper hivern, que l'apujada del paper premsa serà de l'ordre d'un 30%, que la llet condensada augmentarà 2.- ptes. per kilo, o que l'augment sol·licitat pels fornars empresaris ha sigut de 4,02 ptes. per kg. Malauradament tot això ens serà fàcilment comprobable en les nostres pròpies despeses, ja sigui en els transports, en el ram de l'alimentació o en el consum diari d'energia.

Es sorprenent, encara que hi estiguem acostumats, veure com en la recent reunió de Governadors Civils es plantejà el tema de la contenció i control de preus i es prescindí totalment del món del treball. Es destacà la importància de les "burocráticas Juntas Provinciales de Precios", per vigilar els canals de comercialització, pretenent, possiblement, de convèncer al consumidor de que el Govern es preocupa del tema. Es que encara hi ha algú que ignora que en aquestes "Juntas" no existeix cap control popular?

Per altra banda el Govern ha determinat que es constitueixi un Consell de Comerç Interior i dels Consumidors i per provar la seva eficàcia inclús s'ha nomenat un President. Però a on és la força executiva que hauria de tenir aquest òrgan per complir la seva missió i com són nomenades les persones que han d'integrar-los?

En síntesis hauriem de dir que bona part de les nostres discrepàncies amb el Govern es fonamenten en que per nosaltres no existeixen els Sindicats, mentres que per ell tota la representativitat popular té els seus fonaments en uns anomenats Sindicats, que per verticals ni són democràtics, ni representatius ni mínimament eficaç. En definitiva, la lluita contra la inflació és una batalla perduda pels treballadors en l'actual sistema econòmic i amb els medis actuals al seu abast. L'únic camí és aconseguir unes organitzacions fortes i eficaç que permetin una veritable revolució en les estructures polítiques i socials.

DECLARACIO

=====

Que el passat dia 8 una delegació de la nostra organització havia de fer pública en la reunió de la C.P. de l'Assemblea de Catalunya i que no pogué fer degut a l'arribada de la policia al lloc de reunió.

Davant l'anunci de la constitució d'una anomenada "Junta Democrática de España":

CONSTATEM:

Que aquesta "Junta" ha sigut constituïda sense consulta ni acord amb la quasi totalitat de les organitzacions que lluiten contra el regim franquista, malgrat declarar que agrupa a la majoria d'organitzacions de l'oposició democràtica de l'Estat Espanyol.

Que la seva representativitat es redueix als partits Comunista i Carlista, amb alguns membres de la burgesia de l'Estat.

Que és absolutament fals que la "Junta" sigui la projecció dels esforços unitaris realitzats en diversos llocs de l'Estat Espanyol com per exemple l'Assemblea de Catalunya i és falsa la representativitat que pretenen atribuir-se dos dels components de la "Junta".

Que el programa de la "Junta" no reconeix en absolut els drets d'autogovern de les nacionalitats que avui integren l'Estat Espanyol.

Que en la traducció al català del programa de la "Junta" ha sigut suprimida l'afirmació de que la seva dissolució es farà davant d'un poder elegit per sufragi universal.

Que els comunistes catalans (PSUC) han demostrat un cop més la seva irresponsabilitat a l'ignorar els pactes que ha vien establert amb altres forces d'oposició.

I CONSIDEREM:

Que és il·lusòria la demanda de que els demòcrates catalans defensem el programa de la "Junta" i constituïm "Juntas Regionales" dependent de la "Junta" de Madrid-París.

Que donada l'ambigüetat de la composició, programa i forma de treball d'aquesta "Junta", considerem dubtós que signifiqui cap avenç en el camí d'aconseguir els drets dels treballadors de Catalunya i de tot l'Estat Espanyol, que passen per la consecució -- d'una veritable democràcia econòmica i política.

Catalunya, setembre del 1.974

Todos mas o menos conocemos por la prensa diaria, aunque no sea todo lo fidedigno que seria de desear. Resaltaremos dos aspectos que a nuestro entender no han sido suficientemente aclarados en la prensa.

a) LA REPRESENTATIVIDAD. En este apartado hay que hacer especial hincapie en la postura de la C.N.S. que en todo momento ha defendido su "integridad" manteniendo las garantías a unos cargos sindicales, cuando estos ya no representan a los trabajadores ; En cuantas ocasiones la C.N.S. no se ha cargado a cargos sindicales y Jurados de Empresa que se han distinguido en su lucha, y ello sin duda a instancias de la patronal ?

b) "LA BUENA IMAGEN DE LA EMPRESA: A través de los comentarios y noticias de prensa parece desprenderse como si la Empresa estuviera totalmente al margen de la situación conflictiva creada, pero evidentemente no es así. Cuando en los primeros días y a causa de que el jurado se negara a incluir peticiones que mayoritariamente se habían solicitado y por lo tanto se autodeclaró nulo en cuanto a representatividad, los trabajadores eligieron una delegación de representantes con el ánimo de dialogar, concretamente con la Dirección y con el Jefe de Personal a lo que la Empresa respondió con una simple negativa y en unas formas claramente provocativas.

Sin ningún ánimo demagógico creemos que debemos hacer nos un par de preguntas:

¿QUE ACTITUD DE DIALOGO MANTIENE LA EMPRESA ?

¿Sancionar al personal con 6 días con suspensión de empleo y sueldo ?

¿QUE REPRESENTATIVIDAD APOYA LA C. N.S. ?

¿La de 5 jurados, todos ellos con diversos cargos en la burocracia de la "organización sindical", frente a la de 2.500 obreros que estan abogando por su dimisión ?.

Por lo que se desprende de todo ello las posturas de la Empresa y de la C.N.S. son plenamente coincidentes.

PERSPECTIVA DE LA LUCHA: En el supuesto de que los trabajadores de Olivetti decidan continuar su ejemplar lucha pensamos que hay trabajar fuertemente tres frentes de acción:

LA SOLIDARIDAD ECONOMICA, para mantener el nivel de subsistencia.
LA INTENSIFICACION DE LAS LUCHAS EN EL SECTOR para obligar a ceder tanto a la Empresa como a la C.N.S.

INTENTAR INFORMAR A LAS EMPRESAS "OLIVETTI" en el EXTRANJERO con el fin de que efectuen acciones tendentes a presionar a Hispano Olivetti.

SOLIDARIDAD CON OLIVETTI.- SOLIDARITAT AMB OLIVETTI.